

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 24. 4. 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Růžičkové a soudců JUDr. Pavla Faita a JUDr. Martiny Hírmanové, v trestní věci obviněného [údaje o účastníkovi]

takto:

I.

K odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň-město se podle § 258 odst. 1 písm. b), d) trestního řádu ruší rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 29. 12. 2022 č. j. 1 T 105/2022 – 124 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že

obviněný

[jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], bytem trvale [obec], nám. [adresa], bez přihl. [obec a číslo], [ulice a číslo],

je vinen, že

v [obec] dne 21. 5. 2021 v [anonymizováno] ul. [anonymizováno] v bytě č. 1 v úmyslu vylákat finanční hotovost - po své předchozí nabídce na internetovém portálu Bazos.cz v květnu 2021, komunikaci prostřed. SMS zpráv dne 19. 5. 2021, kde se podepsal jako, „[jméno] [příjmení]“, a osobním setkání dne 20. 5. 2021, vydávaje se za majitele této bytové jednotky - dne 21. 5. 2021 uzavřel jménem, „[jméno] [příjmení]“ s [jméno] [příjmení], [datum narození], Smlouvu o smlouvě budoucí a Přednájemní smlouvu o záloze k užívání tohoto bytu, aniž by k tomu byl majitelkou bytu [jméno] [příjmení], [datum narození], zmocněn, přičemž převzal finanční hotovost ve výši 10 000 Kč, a následně převzal další finanční částky – dne 26. 5. 2021 ve výši 6 000 Kč jako kauci a dne 21. 6. 2021 při podpisu nájemní smlouvy ve výši 13 000 Kč představující nájem za měsíce červen a červenec 2021, načež pro nemožnost byt užívat byla ze strany poškozené smlouva vypovězena, čímž na poškozené vylákal postupně finanční částku v celkové výši 29 000 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

a takového jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi vydaným dne 23. 4. 2018, doručeným obviněnému dne 5. 6. 2018, sp. zn. 2 T 69/2018, který nabyl právní moci dne 14. 6. 2018, pro přečin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou následně prodlouženou do 14. 12. 2022,

tedy

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

čímž spáchal

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obviněný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [jméno] [příjmení] [datum narození], bytem [adresa], odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Odvolání obviněného [jméno] [příjmení] proti témuž rozsudku se podle § 256 trestního řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu Plzeň - město ze dne 29. 12. 2022, sp. zn. 1 T 105/2022, byl obviněný [jméno] [příjmení] uznán vinným ze spáchání pokračujícího přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že

I.

v Plzni v blíže nezjištěný den nejpozději přede dnem 26.5.2021, kdy se při seznámení se s [jméno] [příjmení], [datum narození], představil příjmením [anonymizováno], v úmyslu vylákat finanční hotovost a neužít ji na deklarovaný účel po předchozím získání důvěry a po domluvě s příslibem společné zahraniční dovolené uzavřel v [příjmení] [příjmení], [ulice a číslo], s úmyslně upraveným jménem jako [jméno] [příjmení] a s upraveným [rodné číslo] Smlouvu o předání fin. hotovosti za účelem dovolené s objednatelkou shora jmenovanou, jejímž předmětem bylo předání finanční hotovosti jakožto zprostředkovateli dovolené na [anonymizováno] v částce 13 000 Kč, která se měla uskutečnit ve dnech 25. 7. 2021 do 1. 8. 2021, s příslibem, že zbylou částku dovolené doplatí, a kdy pod legendou bohatého programu, který zařídil i pro její malé děti, vylákal z poškozené další 4 000 Kč v hotovosti, které mu rovněž předala tamtéž v přesně nezjištěnou dobu v měsíci červnu 2021, přestože vzhledem ke svým tehdejším finančním a ostatním majetkovým poměrům věděl, že nebude moci svůj závazek splnit,

a takového jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Mladá Boleslav vydaným dne 14.6.2018 doručeným obviněnému dne 5.6.2018 sp. zn. 2 T 69/2018, které nabylo právní moci dne 14.6.2018, pro přečin podvodu dle § 209/1, 2 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou následně prodlouženou do 14.12.2022,

II.

v [obec] dne 21.5.2021 v [anonymizováno] ul. [anonymizováno] v bytě č. 1 v úmyslu vylákat finanční hotovost - po své předchozí nabídce na internetovém portálu Bazos.cz v květnu 2021, komunikaci prostrř. SMS zpráv dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

19.5.2021, kde se podepsal jako, „[jméno] [příjmení]“, a osobním setkání dne 20.5.2021 vydává se za majitele této bytové jednotky - dne 21.5.2021 uzavřel jménem, „[jméno] [příjmení]“ s [jméno] [příjmení], [datum narození], Smlouvu o smlouvě budoucí a Přednájemní smlouvu o záloze k užívání tohoto bytu, aniž by k tomu byl majitelkou bytu [jméno] [příjmení], [datum narození], zmocněn, při čemž převzal finanční hotovost ve výši 10 000 Kč, a následně převzal další finanční částky – dne 26.5.2021 ve výši 6 000 Kč jako kauci a dne 22.6.2021 při podpisu nájemní smlouvy ve výši 13 000 Kč představující nájem za měsíce červen a červenec 2021, načež pro nemožnost byt užívat byla ze strany poškozené smlouva vypovězena,

a takového jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi vydaným dne 23.4.2018 doručeným obviněnému dne 5.6.2018 sp. zn. 2 T 69/2018, které nabylo právní moci dne 14.6.2018, pro přečin podvodu dle § 209/1, 2 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou následně prodlouženou do 14.12.2022,

-takže ad I., II. vylákal postupně finanční částky v celkové výši 46 000 Kč.

2. Okresní soud obviněnému v nyní projednávané věci za současného zrušení výroku o vině z rozsudku Okresního soudu Plzeň – město ze dne 19. 5. 2022, sp. zn. 1 T 35/2022 a výroku o upuštění od uložení souhrnného trestu z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 10. 2022, sp. zn. 7 To 179/2022, výroku o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 9 vydaného a doručeného obviněnému shodně dne 28. 3. 2022, sp. zn. 50 T 218/2021 a výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Berouně vydaného dne 20. 5. 2021 a doručeného obviněnému dne 26. 5. 2021, sp. zn. 2 T 48/2021, jakož i všech dalších rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, uložil souhrnný společný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a tří měsíců se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená [jméno] [příjmení] odkázána s celým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Proti uvedenému rozsudku podal včasné odvolání obviněný i státní zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň – město. Obviněný v odvolání, zpracovaném jeho obhájcem, napadl všechny výroky rozsudku. Odkázal především na subsidiaritu trestní represe podle § 12 odst. 2 trestního zákoníku, dle níž trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. V daném případě mělo dle obviněného dojít k aplikaci této zásady, neboť nájemní smlouva, kterou obviněný uzavřel se solumajitelkou nemovité věci, nikterak nezakazovala a ani nepovolovala uzavření tzv. podnájemní smlouvy, kdy široké laické veřejnosti není znám rozdíl mezi nájemní a podnájemní smlouvou. Obviněný tedy měl možnost podnajímt danou nemovitost třetí osobě, a to bez jakékoli trestní sankce, kdy lze případně uvažovat o překročení nájemní smlouvy, přičemž v daném případě se jedná o občanskoprávní spor. Obviněný chtěl z ekonomických důvodů danou bytovou jednotku dále pronajímt/podnajímt třetí osobě. Z tohoto důvodu vložil na webové stránky inzerát, kdy je zcela dle obviněného v praxi obvyklé, že podnájematel za daný podnájem požaduje kauci či nájemné, případně jiné protiplnění, nejedná se tedy o jakékoliv protiprávní jednání. Na daný inzerát zareagovala, „poškozená“, která v průběhu svého výslechu uvedla, že pracovala jako asistentka v realitní kanceláři, tedy jí jistě byly známy principy fungování vztahů v rámci nemovitostí, kdy sama prohlásila, že jí bylo známo z výpisu z katastru nemovitostí, že obviněný není vlastníkem dané nemovité věci., „Poškozená“ tedy s ohledem na své znalosti měla a mohla vědět či si mohla zjistit, zda je obviněný oprávněn danou nemovitou věc pronajímt, avšak toto neučinila či lépe řečeno i přes tuto znalost dále pokračovala v procesu uzavření zmíněných smluv. Vědomě tak na svou osobu převzala možná rizika vztahující se k problematice podnájmu, a to s vidinou získání požadovaného bytu. V dané věci tedy došlo k uzavření právního vztahu mezi, „poškozenou“ a obviněným, kdy v případě nenaplnění samé podstaty tohoto vztahu mohla, „poškozená“ svá práva hájit v rámci občanskoprávního sporu, k čemuž následně došlo, a to v rámci řízení vedeného u Okresního soudu v Berouně pod sp. zn. 10 C 334/2022, kdy bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

uzavřeno smírné řešení mezi,, poškozenou“ a obviněným. Pokud tedy,, poškozená“ zároveň podala trestní oznámení, pak se jedná jen a pouze o nadužití právní ochrany.

4. Dle obviněného nebylo prokázáno, že došlo ke spáchání trestného činu, neexistuje jediný důkaz, který by prokazoval spáchání jakéhokoli trestného činu, přičemž soud prvního stupně (resp. soudce) rovněž řešil jinou trestní věc obviněného. Soud bez jakéhokoli důkazu, toliko na základě svých domněnek získaných z předešlého trestního řízení, shledal obviněného vinným, zcela ignoroval důkazy prokazující nevinu obviněného a bezdůvodně nepřihlédl ke zjištěným a prokázaným skutečnostem ze svědeckých výpovědí, neboť byl s ohledem na již proběhlé trestní řízení předpojatý. Pokud soud prvního stupně tvrdí, že obviněný neměl vůbec v úmyslu být podnajat, pak danou skutečnost nikterak neprokázal, jedná se pouze o subjektivní názor soudu prvního stupně. V dané věci tak mělo dojít k aplikaci zásady *in dubio pro reo*. Obviněný proto krajskému soudu navrhl, aby jej obžaloby zprostil.

5. Odvolání státního zástupce bylo písemně podáno výhradně do výroku o trestu v neprospěch obviněného, který byl dle odvolatele nesprávně uložen. Státní zástupce má za to, že důležitým momentem je odsouzení ze dne 28. 3. 2022 Obvodním soudem pro Prahu 9 pod sp. zn. 50 T 218/2021, kterým byl uložen souhrnný trest k rozhodnutí Okresního soudu v Berouně ze dne 20. 5. 2021. Jednání pod bodem II. pak započalo dne 21. 5. 2021, avšak postupovalo až do předání finanční hotovosti dne 22. 6. 2021, kdy došlo při podpisu nájemní smlouvy k předání částky ve výši 13 000 Kč. Jednání tedy bylo páčáno formou pokračování jednoho skutku, započalo 21. 5. 2021 a končilo 22. 6. 2021. Podle názoru státního zástupce je nutné považovat tento skutek za jedno pokračující jednání končící dnem 22. 6. 2021. Z tohoto důvodu se státní zástupce domnívá, že toto jednání s ohledem na souhrnnost rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 28. 3. 2022 je již samostatné jednání a je nutné za toto jednání uložit také samostatný trest. Dle státního zástupce měl být tedy ukládán jednak trest společný souhrnný, ale za jednání pod bodem II. také trest samostatný. Státní zástupce proto krajskému soudu navrhl, aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Nutno dodat, že státní zástupkyně intervenující ve veřejném zasedání rozšířila podané odvolání též do výroku o vině, a to v neprospěch obviněného.

6. Veřejné zasedání bylo konáno v nepřítomnosti obhájce, který v den konání veřejného zasedání požádal o odročení jednání z důvodu předem časově neplánovaného lékařského vyšetření spolu s jeho manželkou. Pro případ, že by žádosti odvolací soud nevyhověl, svou účast na veřejném zasedání omluvil. Odvolací soud, s přihlédnutím k tomu, že v dané věci není dán důvod nutné obhajoby a obviněný, který se k veřejnému zasedání dostavil, nevznesl žádné námitky proti tomu, aby jednání proběhlo v nepřítomnosti jeho obhájce, nevyhověl žádosti obhájce o odročení veřejného zasedání a konal veřejné zasedání toliko za přítomnosti obviněného a státní zástupkyně.

7. Krajský soud v Plzni v souladu s § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal k podnětu odvolání obviněného a státního zástupce napadený rozsudek, zaměřil se především na zákonnost a odůvodněnost všech odvoláním napadených výroků. Přezkoumal též správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo. V tomto směru nutno uvést, že nebyly zjištěny žádné procesní vady ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, ostatně existenci takových vad odvolatel ani nenamítal.

8. Nutno zdůraznit, že soud I. stupně provedl pro rozhodnutí ve věci všechny potřebné důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nevykazuje podstatné vady, které by měly vliv na správnost rozhodnutí ve věci, obviněný nebyl zkrácen na svém právu obhajoby.

9. Pokud se týká obviněným uplatněných námitek, pak důvodnost nebyla odvolacím soudem přiznána především námitce směřující vůči hodnocení důkazů nalézacím soudem. V tomto směru

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

je třeba připomenout, že odvolacímu soudu nepřisluší nahrazovat postup soudu I. stupně podle § 2 odst. 6 trestního řádu, pokud úvahy soudu v tomto směru vycházejí z úplného a nezkráceného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky. V dané věci postupoval nalézací soud zcela v souladu s citovaným ustanovením procesní normy a jeho skutkové závěry, které na základě provedených a správně hodnocených důkazů učinil, jsou přesvědčivé a logické, proto na ně lze odkázat a přijmout tak skutkové závěry nalézacího soudu, vyjma právní kvalifikace, o čemž bude zmínka níže.

10. Zadokumentované jednání obviněného zcela jasně dokládá jeho počáteční podvodný úmysl získat od poškozené [příjmení] finanční prostředky pod záminkou pronájmu bytu, který on sám měl pronajmout, jak vyplývá z nájemní smlouvy uzavřené s [jméno] [příjmení], jakožto podílovým spoluvlastníkem nemovitosti a kterou odvolací soud provedl k důkazu ve veřejném zasedání. Nalézací soud správně poukázal na to, že obviněný do smlouvy o smlouvě budoucí, kterou vyhotovila poškozená, dopsal ručně do příslušné kolonky své příjmení bez diakritiky, „[anonymizováno]“, shodně se tímto příjmením prezentoval v přednájemní smlouvě o záloze a v nájemní smlouvě, kdy se jedná o dokumenty, na jejichž vypracování se poškozená nepodílela. Bez povšimnutí nemůže zůstat ani skutečnost, která dokresluje podvodný úmysl obviněného, kdy v nájemní smlouvě je, v rozporu se skutečností uvedeno, že obviněný je podílovým vlastníkem a pověřencem k pronajímání předmětné nemovitosti, přičemž je zjevné, že tuto formulaci převzal z textu nájemní smlouvy uzavřené s [jméno] [příjmení].

11. Pokud se obviněný hájí tím, že poškozená měla být osobou znalou v oblasti realit a z výpisu z katastru nemovitostí získat informaci o tom, že obviněný není vlastníkem bytu, který nabízel k pronájmu, pak nutno uvést, že poškozená s uvedenou skutečností konfrontovala obviněného, který jí ovšem poskytl smyšlenou legendu, že majitelkou je jeho matka, s čímž se poškozená, možná naivně a bez dalšího ověření, spokojila, jak vyplynulo z její výpovědi učiněné v řízení před soudem. Zcela výmluvně, při posouzení trestní odpovědnosti obviněného, vyznívá SMS komunikace a komunikace prostřednictvím aplikace WhatsApp vedená v rozhodné době mezi obviněným a poškozenou, z níž lze dovodit, jak správně uzavřel nalézací soud, že obviněný od počátku neměl v úmyslu poskytnout poškozené byt k pronájmu, a to přesto, že poškozená uhradila obviněnému k jeho požadavku ve dnech 21. 5. 2021 a 26. 5. 2021 na záloze celkem 16 000 Kč a následně po signaci nájemní smlouvy částku 13 000 Kč, neboť jí, i přes opakované výzvy, nepředal, pod různými výmluvami, klíče od bytu a navíc se od poškozené snažil vylákat další peníze za nábytek, kdy v tomto směru byl, jak dokládá obsah zmíněné komunikace, zcela neodbytný a poškozená mu další finance nepředala jen z důvodu toho, že je neměla k dispozici. Bez povšimnutí v této souvislosti nemůže zůstat ani skutečnost, že nájemní smlouva s [jméno] [příjmení] byla uzavřena na dobu určitou, konkrétně do 31. 10. 2021, čehož si byl obviněný nepochybně vědom, přesto uzavřel další smlouvu o užívání nemovitosti na dobu neurčitou. Z uvedeného je naprosto zřejmé, že takovému ujednání by ani nemohl dostát, i pokud by mu svědčilo právo předmětnou nemovitost dále pronajmout. Na zřeteli je třeba mít též skutečnost, že obviněný je zkušeným recidivistou a podvodná jednání jsou mu zcela vlastní, jak dokládají jeho odsouzení, která současně svědčí o tom, že svou finanční situaci řeší páchaním trestné činnosti.

12. Pokud dále obviněný namítá, že poškozená nadužívá právní ochranu podáním trestního oznámení a současným občanskoprávním řízením, k tomu odvolací soud uvádí, že poškozeného nelze omezovat v tom, jakým způsobem se hodlá domoci svých práv. Poškozená sice podala dne 26. 5. 2021 na osobu obviněného trestní oznámení a ve stejný den i žalobu u Okresního soudu v Berouně, kterou se vůči obviněnému domáhala zaplacení částky, kterou od ní obviněný podvodně vylákal, nicméně kumulativní požadavek na odškodnění (v trestním řízení se poškozená připojila s nárokem na náhradu škody) nelze označit za nadužívání právní ochrany, navíc na něho nalézací soud náležitě reagoval, když poškozenou, při zohlednění výsledku občanskoprávního řízení v podobě smíru uzavřeného mezi obviněným a poškozenou, odkázal

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

podle 229 odst. 1 trestního řádu s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

13. Důvodná dle odvolacího soudu není ani námitka obviněného o možné, „předpojatosti“ soudce, který v prvním stupni ve věci rozhodl s odkazem na to, že stejný soudce rozhodoval i v předchozí trestní věci obviněného. V tomto směru poukazuje odvolací soud na to, že přidělování věcí konkrétnímu soudci probíhá v souladu s rozvrhem práce, přičemž samotná skutečnost, že soudce [jméno] [příjmení] byl činný i v další trestní věci obviněného bez dalšího neznamená, že jeho rozhodování bylo tímto jakkoli ovlivněno.

14. Jednání obviněného, kterého se vůči poškozené [příjmení] dopustil, je nepochybně jednáním společensky škodlivým, na něž dopadá uplatnění trestního zákoníku a nikoli jiného právního předpisu, jak požaduje obviněný s odkazem na zásadu speciality uvedenou v § 12 odst. 2 trestního zákoníku.

15. Přesto, že nalézací soud dospěl ve vztahu k jednání pod bodem II. ke správným skutkovým zjištěním, odvolací soud se neztotožnil s právním posouzením tohoto jednání jakožto dílčího útoku pokračujícího přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku ve vztahu ke skutku pod bodem I. napadeného rozhodnutí, převzatého z rozsudku Okresního soudu Plzeň – město, sp. zn. 1 T 35/2022. Dle odvolacího soudu, byť byl obviněný nepochybně veden jednotným záměrem, který se logicky, i s ohledem na recidivu obviněného ohledně tohoto druhu trestné činnosti, nabízí, byť je otázkou, který ze skutků započal dříve (když skutek pod bodem I. spáchal nejpozději přede dnem 26. 5. 2021), nelze uzavřít, že skutky, ačkoli vykazují znaky podvodného jednání ve smyslu § 209 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení. V obou případech byl sice obviněný zjevně motivován, nicméně svůj záměr realizoval zcela odlišně, když předstíral ve vztahu k poškozené [příjmení] zajištění exotické dovolené a poškozené [příjmení] poskytnutí nemovitosti k užívání. Nalézací soud tak postupoval v rozporu s výkladovým ustanovením § 116 trestního zákoníku, dle něhož se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož dílčí útoky vedené jednotným záměrem, naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Vzhledem k tomu, že pro posouzení jednání formou pokračování v trestném činu je třeba kumulativní splnění všech podmínek uvedených v citovaném ustanovení trestní normy, je v daném případě pro absenci stejného nebo podobného způsobu provedení činu, taková právní kvalifikace vyloučena. Vzhledem k tomu, že státní zástupkyně ve veřejném zasedání v neprospěch obviněného rozšířila podané odvolání též do výroku o vině, přistoupil odvolací soud ke zrušení napadeného rozhodnutí v celém rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. b), d) a obviněného uznal vinným ve shodě se skutkovými zjištěními nalézacího soudu pod bodem II., kdy provedl pouze korekci data signace nájemní smlouvy, neboť z příslušného dokumentu je zřejmé, že k tomu došlo dne 21. 6. 2021 a nikoli 22. 6. 2021. Současně odvolací soud ponížil, v návaznosti na následek vážící se výhradně k tomuto skutku, celkovou škodu na částku 29 000 Kč. Pro jednání obviněného užil odvolací soud právní kvalifikaci přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť obviněný uvedl poškozenou v omyl, když v rozporu se skutečností předstíral, že jí umožní pronájem bytu a za tímto účelem od ní postupně, počínaje dnem 21. 5. 2021, vylákal částku v celkové výši 29 000 Kč odpovídající podle § 138 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku škodě nikoli nepatrné, přičemž za takové jednání, jak dokládá odsouzení trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi doručeným obviněnému dne 5. 6. 2018, sp. zn. 2 T 69/2018, byl v posledních třech letech odsouzen a ohledně něhož odvolací soud, ve shodě se soudem nalézacím, jako předběžnou otázku ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 trestního řádu, posoudil, „neosvědčení“ obviněného ve zkušební době podmíněného odsouzení.

16. V rámci úvah o uložení adekvátního trestu vzal odvolací soud v potaz všechna zákonná hlediska uvedená v § 38 a § 39 trestního zákoníku. Nutno připomenout, že kriminální kariéra

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

obviněného je omezena toliko na podvodné útoky, jimiž získává finanční prostředky, nicméně první odsouzení pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, a to trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 8. 2. 2016, sp. zn. 30 T 11/2016, bylo osvědčeno. Dále je v rejstříku trestů vykazováno odsouzení zakládající v této trestní věci znak zpětnosti a tudíž k němu nelze přihlížet. Následovalo odsouzení pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku trestním příkazem Okresního soudu v Berouně, který byl obviněnému doručen dne 26. 5. 2021, sp. zn. 2 T 48/2021 a odsouzení pro trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 9, který byl obviněnému doručen dne 28. 3. 2022, sp. zn. 50 T 218/2021 a kterým byl obviněnému uložen souhrnný trest domácího vězení v trvání 12 měsíců za současného zrušení trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Berouně, sp. zn. 2 T 48/2021. Naposledy byl obviněný pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku uznán vinným rozsudkem Okresního soudu Plzeň – město ze dne 19. 5. 2022, sp. zn. 1 T 35/2022, kdy k odvolání obviněného bylo rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 10. 2022, sp. zn. 7 To 179/2022, upuštěno od uložení souhrnného trestu ve vztahu k trestu uloženého obviněnému trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 28. 3. 2022, sp. zn. 50 T 218/2021, kterým byl uložen souhrnný trest ve vztahu k trestu uloženého Okresním soudem v Berouně trestním příkazem ze dne 20. 5. 2021, sp. zn. 2 T 48/2021, kdy byl zohledněn, mimo jiné, do té doby bezproblémový průběh výkonu trestu domácího vězení. Jednání obviněného pod bodem II. napadeného rozhodnutí bylo posouzeno jako skutek samostatný, s jehož spácháním obviněný započal dne 21. 5. 2021 a dokončil jej dnem 21. 6. 2021, kdy od poškozené převzal částku 13 000 Kč. Za této situace bylo namíste uložení samostatného trestu, ohledně jehož druhu a výměry přihlédl odvolací soud jednak k době uplynulé od spáchání trestného činu a částečné úhradě škody, jednak, a to v neprospěch obviněného, k trestní zátěži obviněného zahrnující výhradně podvodné delikty a ke spáchání trestného činu s rozmyslem a po předchozím uvážení. K tíži obviněného vyhodnotil též skutečnost, že poté, co dne 26. 5. 2021 převzal trestní příkaz vydaný Okresním soudem v Berouně v trestní věci vedené pod sp. zn. 2 T 48/2021, vylákal od poškozené [příjmení] ještě nejméně dne 21. 6. 2021 další finanční částku, neboť není zřejmé, zda i transakce ze dne 26. 5. 2021 v částce 6 000 Kč, byla realizována předtím, než obviněný téhož dne převzal předmětný trestní příkaz.

17. V dané věci se neuplatní omezení pro uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody za trestné činy s horní hranicí trestní sazby odnětí svobody nepřevyšující pět let ve smyslu ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku, neboť obviněnému v minulosti ukládané podmíněné tresty odnětí svobody na něho evidentně neměly žádný vliv v tom směru, aby změnil svůj způsob života a páchaní trestné činnosti se vyvaroval a nevedly tudíž k jeho nápravě, přičemž jistá benevolence v podobě trestu nespojeného s přímým výkonem, či upuštěním od uložení souhrnného trestu, již byla vyčerpána předchozími rozhodnutími. Uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody je dle názoru odvolacího soudu zcela odpovídající jak osobě obviněného, tak okolnostem trestné činnosti, včetně jejího následku v podobě škody, kterou obviněný získal řadou podvodných kroků a kterou nelze v žádném případě označit za bagatelní.

18. Obviněný byl v rámci zákonné trestní sazby podle § 209 odst. 2 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. Po zhodnocení všech výše uvedených relevantních skutečností byl obviněnému uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, pro jehož výkon byl v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly shledány důvody pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Dle citovaného ustanovení trestního zákoníku se do věznice se zvýšenou ostrahou zařazují pachatelé, kterým byl uložen výjimečný trest, kterým byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, kterým byl za zvláště závažný zločin uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně

osm let, nebo kteří byli odsouzeni za úmyslný trestný čin a v posledních pěti letech uprchli nebo se pokusili uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence.

19. Ve vztahu k výsledku adhezního řízení je třeba uvést, že se poškozená [jméno] [příjmení] k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, která, jak vyplývá z provedeného dokazování, nepochybně vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obviněného, připojila řádně a včas, a to s částkou 24 000 Kč. Vzhledem k tomu však, že usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 7. 12. 2022, sp. zn. 10 C 334/2022, byl mezi obviněným a poškozenou schválen smír, v rámci něhož se obviněný zavázal zaplatit poškozené částku 25 356 Kč spolu s úrokem z prodlení, byla poškozená postupem podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

20. Možno zrekapitulovat, že z důvodů výše uvedených na podkladě odvolání státního zástupce odvolací soud zrušil napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d) trestního řádu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu znovu v rozsahu tohoto zrušení rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Vzhledem k tomu, že odvolání obviněného nebylo shledáno důvodným, bylo podle § 256 trestního řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 24. 4. 2023

JUDr. Ivana Růžičková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.